ANGELUS 2.

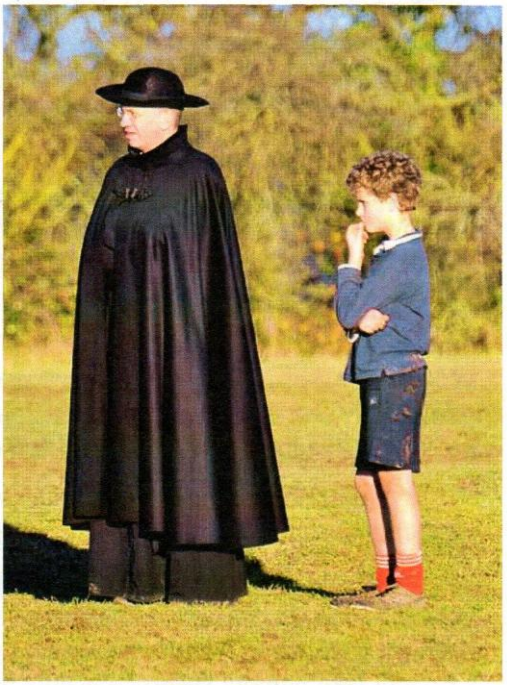
Zpravodaj farností Hustopeče nad Bečvou, Špičky, Černotín a Bělotín
Vydává P. Jan FRANTA pro vnitřní potřebu farností
8. ledna 2012 – SVÁTEK KŘTU PÁNĚ

Proč se duchovní straní svých oděvů?

Drazí bratři a sestry,

asi by vás velmi překvapilo, kdyby vás zastavil policista při silniční kontrole a měl na sobě oblečeno batikované tričko, tříčtvrteční rifle a na hlavě kšiltovku. Nejspíš byste mu ani nevěřili, že je vůbec nějakým policistou. Velmi pozoruhodné je, že u duchovních osob to funguje obráceně. Nepřekvapí nás totiž, když je vidíme oblečené davově, ba právě naopak nás velmi zaráží, že se někteří ještě opovažují obléct do kněžského i na veřejnosti. A ještě mají tolik drzosti a vůbec se nestydí.

☺ *P. jf*

Už jsme si zvykli číst bezdůvodně klidně noviny ze Spojených států a ostatních zemí. Často se uklidňujeme tím, že tam je možná zle, ale u nás je vše v pořádku. To bohužel není pravda.

Za prvé církev není ani americká, ani polská či česká, ale obecná! Jestli je jeden článek „těla církve" nemocný, trpí celé tělo. Uklidňování se tím, že ačkoliv nohy mám slabé, ruce jsou zdravé, nic nepomůže. To je dobře, že jsou zdravé, ale v konečném důsledku celý člověk trpí. Stejné je to i s církví. Jestli je někde zle – celá církev je nemocná. A není záruka, že se nemoc nerozšíří.

V Evropě řeholní sestry ještě oblékají hábity, ale kněží a řeholníci už dlouho nevychází na ulici v klerice nebo hábitu. Rozšířil se zlozvyk používaní jen kolárku (pokud dokonce i na to kněz nezapomenul), který je nota bene jen částí kněžského oděvu. Když řeholník někde jede, balí svůj hábit do batohu. A i to ne vždy – když je výlet v místě kde jeho řád má svůj domov, hábit nebalí, aby batoh nebyl příliš těžký a v případě nutnosti si jej půjčí od jednoho z bratří. Řeholní nebo kněžský oděv se zredukoval na „pracovní oblek".

Mnoho lidí toho moc lituje. Je nutné zdůraznit – mnoho laiků! V některých oblastech světa je kněz v klerice zázrakem, a kvůli tomu, je takový považován skoro za svatého! Před několika lety zemřel můj známý – kapucín z Bulharska – o. Franc. Po stalinovských pronásledováních byl jediným kapucínem v Sofii. Ostatní byli umučení v táborech (jednoho papež dokonce beatifikoval) nebo vyloučeni ze země kvůli tomu, že byli cizinci. Otec Franc zůstal sám. Postalinovské uvolnění poměrů ve společnosti, stejně jako v České republice, přicházelo pomalu. A tak o. Franc nemohl oblékat svůj hábit až do 90. let. Když jsem přijížděl k němu, vždy se odehrával stejný rituál – o. Franc otevřel skříň, ve které visel jeho hnědý, kapucínský hábit a říkal: „Podívejme se". Dívali jsme se na hábit uchovávaný s úctou a láskou. Potom jsme jej políbili a otec Franc zavřel skříň. Když jsem odjížděl do Polska, často říkal: „Závidím ti tu krásnou zemi, kde je možné chodit oblečený v hábitu. S postupem času ale bylo duchovních oblečených v duchovním oděvu stále méně, ale o. Francovi jsem nic neříkal. Nechtěl jsem ho zarmoutit.

Konečně přišla 90. léta a otec Franc oblékl svůj hábit. Tehdy také přijeli do Sofie kapucínští misionáři. Obsadili několik bývalých kapucínských kostelů a otec Franc byl přeložen na vesnici.

Jednou, v polovině 90. let, jsem přijel se skupinou mládeže z Polska. Byl s námi také jeden dominikán. Navštívili jsme také o. France v jeho vesnici – na jihu Bulharska. Bylo léto, teplota – více než 30°C. O. France jsme našli čtoucího duchovní četbu – oblečený v hábitu, vlněném, hnědém s kapucí. Náš kněz byl v šortkách a tričku. Rychle musel najít svůj hábit na dně zavazadla.

Následujícího dne bylo vedro ještě horší, a o. Franc odpoledne ve svém hrubém hábitu, pluviálu a s křížem vedl pohřeb. Tehdy měl už víc než 70 let. Už věděl, že v Polsku není tak krásně. Moje mlčení ho neuchránilo před hořkou pravdou. Viděl také u svých mladších spolubratrů – kapucínů, kteří celé léto nadávali na vedro a oblečeni v šortkách utíkali do klimatizovaných pokojů.

Byl otec Franc reliktem minulé doby? Možná jen obyčejným řeholníkem, věrným svému povolání a nekompromisně a nepoddajně svědčícím o Kristu.

Žijeme v době, kdy svědectví působí rozruch a těší se popularitě. Avšak většinou jsou to svědectví dávaná v malých skupinách. Také kněží vyzývají k dávaní svědectví. Ale proč oni samotní nechtějí dávat svědectví svého spojení s Bohem také pomocí svého oblečení? Není to farizejské pokrytectví?

Mnohokrát jsem se ptal na tuto otázku mých známých kněží. Odpovědi byly různé. Klerika není komfortní, rychle se špiní, těžko se řídí auto. Tyto odpovědi jsou však výmluvy. Na každé oblečení si lze zvyknout, a to i po krátké době. Zeptejte se na to policisty, lékaře, businessmana. Ještě lze uvěřit, že hábit se rychle špiní, ale přece jsou dobře dostupné prací prostředky. Často je také slyšet názor, že hábit a klerika jsou drahé. Je to pravda. Ale zároveň každodenní oblékaní kleriky omezuje nutnost nakupování jiných a nejednou dražších oděvů.

Když protivníkům dochází argumenty, říkají: „Není důležité co máš na sobě, ale hlavně v sobě!“ Je to jen zdánlivě pravda. Když si přečteme církevní dokumenty (také katechismus) je tam uvedeno, že konsekrované osoby mají být také vnějším svědectvím pro svět.

Vybavuje se mi vzpomínka na mučednictví nazaretských sester z Novohradku (Litva). Tyto odvážné sestry při setkání se smrtí prosily hitlerovské vrahy, aby si naposledy mohly obléci svůj hábit. Samozřejmě, že Ježíš znal jejich srdce, ale ony chtěly svědčit až do konce. Je třeba zdůraznit, že toto nebyl jediný případ v době války a totalitního pronásledovaní v různých státech.

Ještě se musíme zeptat sami sebe – proč protivníci církve vždy zakazovali právě oblékaní duchovního oděvu? Je to řečnická otázka. Každý ví, že tady jde o zlomení osoby, negovaní smyslu jejích povolání a konečně zakrytí tohoto, pro svět jasného znaku. Ti, kteří bojují proti Kristu, nechtějí, aby kdokoliv na Něj pamatoval. Čím méně hábitů a klerik na ulici, tím méně budou lidé pamatovat na Pána. Nepochopitelné je, že často i kněží toto nepochopí. Možná nechtějí? Nebo sami zapomenuli?

Proč? Proč kněží rezignují na nošení kleriky? Zaniklo už pochopení hábitu, úcta k duchovnímu oděvu? Možná my, věřící, příliš málo upozorňujeme kněze na význam znaku, kterým jsou oni pro nás...

Na první pohled se nezdá, jak je situace nebezpečná. Je nutné modlit se za kněze a řeholníky, aby se vrátili ke svému obyčejnému oblečení (lat. habitus – obyčejný, vlastní). Musíme se modlit za ně, aby se nestyděli za Krista a byli Jeho odvážnými svědky. Vždy a všude. Do konce, i když není nutná krvavá oběť, ale jen jednoduchá rezignace z pohodlí.

Článek pochází ze stránek III. Řádu sv. Dominika od Pokání (Polsko)

O modlitbě

Modlitba je pramenem veškerého dobra a štěstí na zemi. Jestliže jsme doposud ubozí, zbaveni světla a milostí Božích, je to vinou toho, že se nemodlíme nebo se modlíme špatně. Opravdu, s bolestí v srdci musíme přiznat, že velká část lidí vůbec neví, co to znamená „modlit se“. Jedni k tomuto úkonu – pro dobrého křesťana tak milému a posilňujícímu – cítí odpor. Jiní se modlí, ale nic nedostávají, protože jejich modlitba je špatná, modlí se bez přípravy a sami dokonce neznají způsob, jak se modlit k milosrdnému Stvořiteli. Opravdu všechna pozemská neštěstí, která na nás dopadají, pocházejí ze zanedbání modlitby nebo z jejího špatného odříkání.

sv. Jan Maria Vianney

POŘAD BOHOSLUŽEB na 8. 1. – 15. 1. 2012:

Den	Liturgická oslava	Místo	Čas	Úmysl mše svaté
Neděle 8. 1.	SVÁTEK KŘTU PÁNĚ moderním katolíkům končí doba vánoční	Hustopeče	8:00	za Antonína Bubíka 2 rod, Ludmilu Biskupovou, Josefa Jaška, Jana Stodůlku a DO
		Špičky	9:30	Za + Rycharda Oravu, mžku, dceru Marii a DO
		Bělotín	11:00	Za + P. Františka Beníčka
Pondělí 9. 1.		Špičky	17:00	Za Marii Humplíkovou, mža a rod 2 str
Středa 11. 1.		Černotín	16:00	Za + Antonína Kaňovského, mžku, ž r a DO
Čtvrtek 12. 1.		Bělotín	16:30	Za + Marii Zajícovu *
Pátek 13. 1.		Hustopeče	16:30	Za r Hubovu a Hrabinovu a DO
Sobota 14. 1.		Špičky	16:00	Za Ludmilu Hýžovou, mža, ž a + r a DO
Neděle 15. 1.	2. NEDĚLE V MEZIDOBÍ	Hustopeče	8:00	Za ž a + r Sigmundovu, Kuběnovu a Táborskou a DO
		Černotín	9:30	za farníky
		Bělotín	11:00	Za Jana a Annu Němečkovy, ž a + r

- Ve čtvrtek v 18 hodin bude setkání ekonomické rady farnosti Hustopeče.
- V pátek v 18 hodin bude v Hustopečích setkání biřmovanců.
- Měsíční sbírka vynesla v Hustopečích 9448 Kč, ve Špičkách 2111 Kč, v Černotíně 4374 Kč a v Bělotíně 4479 Kč. Vánoční sbírky vynesly v Hustopečích 21574 ve Špičkách 4105 Kč v Černotíně 5813 Kč a v Bělotíně 3435 Kč. Pán Bůh dárcům odplať.
- Papež Benedikt XVI. jmenoval arcibiskupa Duku kardinálem.

Telefon na faru: 581 626 040